

HGGunnink, gehouden te Mariënberg, 23.10.2022

Votum + zegengroet

Psalm 13:1,2,3,4

Gebed

Psalm 25:1,2

Lezen: Deuteronomium 4:30-40

Deuteronomium 5:1-6; 22-33

Gezang 1:1,2

Tekst: **ZONDAG 34**

Bediening van het Woord

Psalm 25:3,4,5,6

ApGelBel

Psalm 25:7

Gebed

Dienst van de barmhartigheid

Psalm 25:8,9,10

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

Misschien hebt u dat nog wel ergens in uw hoofd. Psalm 119 vers 3 in de berijming, daar staat: *“U dank ik HEER in opgetogenheid, mijn hart verheugt zich over Uw bevelen.”*

Maar, is dat ook zo?

Is dat écht waar?

Durf je dat in alle eerlijkheid te zingen: ‘mijn hart verheugt zich over Uw bevelen’?

Die vraag stel ik, omdat we beginnen met ZONDAG 34. En dat gaat door tot en met ZONDAG 44. En dat is de uitwerking van die Tien Woorden.

Dan is weer de vraag, hoe blij bent u daarmee? Zegt u van, “ja, da’s goed voor mij, ik ben er blij mee”.

Of begint u al een beetje af te haken en te denken van, ‘o, nou komt het weer. Elk gebod, dit, dat. Moet dat nou allemaal?’

Wie God kent zoals Hij Zich openbaart, en wie God liefheeft als de Bevrijder, die zal het vanuit zichzelf nog niet meteen hebben, ‘ja, ik ben blij’. Want wij zijn mensen die vanuit onszelf het goede niet hebben.

Maar die zal daar om bidden. Maar die zal er om gaan bidden, om toch inderdaad zich te verheugen over die bevelen van God.

Die zal er om gaan vragen: “HEERE, leert U mij zien hoe mooi en hoe goed die Woorden van U zijn”.

Voor de kinderen is dat misschien goed te onthouden, de HEER-lijke wet, is de wet van de HEERE. Je kunt ook zeggen: de HEERE-lijke wet, is een heerlijke wet. Het eerste is

met hoofletters, dus de HEERE-lijke wet, met hoofdletters, is een heerlijke wet.

En ik wil u vanmiddag over het geheel van die Tien Woorden het Woord van God laten horen, en ik doe dat onder het thema:

Onze God sprak al deze Woorden!

1) ze zijn absoluut

2) ze zijn uniek

1) Weet u wat u vaak hoort, misschien wel in eigen huis, en misschien denkt u het zelf ook wel, of denk jij het wel. 'Geboden, verboden, daar voel ik me toch niet zo bij thuis.'

Of een ander zinnetje: 'ja, hoor eens, dat kan zo zijn, maar ik kijk daar toch net even wat anders tegen aan.'

Of: 'ja, tuurlijk, dat is zo, maar in mijn situatie, in mijn omstandigheden, ja, op dit moment kan ik er niks mee.'

Al die opmerkingen, al die relativerende opmerkingen, al die opmerkingen vanuit onszelf, dat wij wel even zullen bepalen van hoe en wat, ja dat is toch vrij gewoon tegenwoordig.

En dan komt u in de kerk. En elke zondagmorgen hoort u die Tien Woorden. En dan kom je nu in de kerk, en de komende tien zondagen en dan gaat het nog eens een keer over die Tien Woorden, heel uitgebreid.

En die Tien Woorden die zijn zo absoluut als maar kan.

En dan merk je dus die enorme tegenstelling, die botsing. Zodat de vraag kan komen van: 'is dit eigenlijk wel reëel? Is dit wel te doen als kerk, om maar door te gaan met die Tien Woorden? Terwijl de hele wereld daaromheen zo'n beetje zegt van: 'ach, kom kom, het kan ook wel een beetje zus, en een beetje zo. En je bent er toch zelf ook nog bij?'

Heeft het nog zin?

Laat ik twee voorbeelden noemen.

De HEERE leert, en de kerk spreekt het dus in de Catechismus na: als jongens en als meisjes moet je zuiver met elkaar omgaan, en tegelijk ook zuinig.

Maar de praktijk in de wereld, en helaas soms ook in de kerk, dat is: als je op je zestiende nog nooit met de ander naar bed geweest bent, dan ben je toch wel een echte kneus.

Wat koop je dan nog voor dat gebod: 'je zult niet echtbreken, zorg dat je rein en zuiver jou eigen en andermans en andervrouws lichaam bewaart'.

Dat is het eerste voorbeeld.

Het tweede is: het Woord, en de kerk in de belijdenis spreekt dat na, het Woord leert: 'wees in al je spreken eerlijk en oprecht'.

En de praktijk, waar dan ook, van hoog tot laag, dat is, dat de leugen regeert, en dat geen mens te vertrouwen is.

Heeft het nog zin dat wij het zevende, het negende, maar net zo goed het eerste, tweede, derde, vierde, vijfde, zesde, achtste tiende gebod gaan behandelen?

Dan moet je voor jezelf daar heel eerlijk op antwoorden.

Als je daar moeite mee hebt, dan kom je meteen dus weer uit op dat gebed.

Dat je daarom vraagt: "Heilige Geest, behandel mij zo, bewerk mij zo, dat ik inderdaad wat Ú zegt, belangrijk vindt."

De vraag is, wie is de HEERE God voor jou, voor u?

Die vraag heeft alles te maken met, of die geboden voor de praktijk van het christelijk leven nog altijd gelden.

Wie is de HEERE God?

Wanneer je over Hem denkt, ik zeg het misschien wat oneerbiedig, maar als je over Hem denkt als 'de goede Vriend', dan is het niet meer: absoluut.

Nee, een goede vriend die geeft hoogstens goedbedoelde adviezen.

Maar die kun je ook, als het je zo uitkomt vrolijk naast je neerleggen, en zeggen: "het kwam mij even niet uit", of: "ik kijk er toch anders tegenaan", of: ...

Wanneer de HEERE God, dat is iets anders dan de goede Vriend, wanneer Hij voor u de grote Hulpverlener is, dan heeft Hij ook niet echt gezág over u, en uw leven.

Dan heeft Hij een heleboel inlevingsvermogen. Dan doet Hij een arm om je schouder en dan zegt Hij van: "ach ja, ik begrijp het ook wel, het lukt allemaal niet zo, maar dat geeft niks, Ik ben er toch voor je?"

Wanneer Hij te zorgen heeft, dat is een derde mogelijkheid, als de grote Organisator, voor al jÓuw genoegens, dat het in jÓuw leven van een leien dakje gaat, nee, dan staan de Tien Geboden wel heel ver weg.

Want bij genieten, ja, dan moet je toch zo nu en dan een oogje kunnen dichtknijpen.

Dan kun je ook niet van alles zeggen: 'het is absoluut'.

Al die dingen zitten zomaar in ons denken. Omdat wij niet immuun zijn voor wat de omgeving denkt.

Maar dan komt weer de vraag; wie is de HEERE God voor jou en u?

Is Hij die goeie Vriend?

Die aardige Hulpverlener?

Degene die jouw genoegens moet organiseren?

Dan, dat hoor je in de kerk, en thuis, God heeft Zich in Zijn Woord aan jullie bekend gemaakt.

En Hij is de Heilige. De hoogverheven God. De Almachtige. De eeuwige.

Hij Die boven alles staat. Hij is de Soevereine, boven alles en iedereen.

En Hij is God, Die -wonder boven wonder-, toch verbonden wil zijn, in Exodus en Deuteronomium, aan dat stelletje slaven dat uit Egypte kwam.

En nu aan jullie en u in 2023

Wie is de HEERE God?

Hij is de God van het verbond. Dat betekent dat je geen teug adem kunt halen, los van Hem, om zo te zeggen.

Dat je geen stap kunt verzetten, en Hij is erbij.

En dat je werkelijk helemaal niks kunt doen en laten, waarover Hij het niet te zeggen heeft.

Want Hij, Hij alleen is God.

Hoe vaak wordt dat niet benadrukt in het Woord van de HEERE.

Mensen máken zich goden.

Het duidelijkste voorbeeld op het ogenblik is het klimaat.

Het klimaat is tot een afgod geworden, waar alles voor aan de kant moet.

Het klimaat wordt aanbeden. Want als wij niet aanbidden, dan gaat het klimaat misschien wel dingen doen waardoor wij helemaal van de kaart raken.

Als wij niet genoeg offeren aan het klimaat, dan zou het klimaat zich wel eens tegen ons kunnen keren.

Klimaatgeloof, een afgod.

Maar Hij, Hij Die Zich in Zijn Woord geopenbaard heeft, is de enige échte God, Die, juist vanwege dat wondermooie verbond, Die recht heeft, op u en jou persoonlijk.

Want, al die geboden, al die Tien Woorden, die staan -dat is een stukje Nederlandse taal, ik weet niet meer hoe het werkt tegenwoordig op de basisschool en later-, maar dat is de tweede persoon enkelvoud.

Jij.

Voor grote mensen: u.

En er staat niet: 'jullie'.

Nee, iedereen persoonlijk wordt aangesproken.

God heeft op iedereen, niet in zijn algemeenheid - Hij zegt niet, 'jullie Israëlieten', dit en dat - nee, 'jij, Israëliet, en jij, en jij, en u, en ieder voor zich.'

Hij heeft álle recht, als Hij Zijn Woorden spreekt.

Die, zelfs als het eisen zijn, zelfs als het dreigen is, Zijn Woorden zijn, ervoor bedoeld, dat wij bij Hem blijven.

Hij wil ons bij Zich houden.

Bij Zich waar het goed is.

En die Tien Woorden, broeders en zusters, houdt dat woord maar vast: die zijn **absoluut**. Die zijn constant hetzelfde, overal en altijd.

Het wonder is immers waar, dat u Hem dienen mag.

Maar dan bepaalt Híj, op welke manier dat moet.

En dankzij de Heere Christus, en onder de leiding van de Heilige Geest, heeft dat ook goede gevolgen.

Want wie die enige ware, die enige echte God leert kennen, en wie die God liefheeft, verwonderd over die verbondenheid, die bidt er om: "Vader, laat mij, ook nu, gehoorzaam zijn in deze wereld! In deze cultuur! In deze samenleving!

Wilt U mij bewaren voor de verleiding van dat relativisme: 'wat maakt het allemaal uit, je hoeft het niet zo nauw te nemen, als het je niet past, doe het dan maar anders.'

Wilt U mij bewaren voor de zonde van, dat ik het zelf zal uitmaken. En als ik me er goed bij voel, dat het dan ook goed zou zijn.

Wilt U mij bewaren voor de zonde van de ontkenning van dat absolute gezag. Als mensen gaan zeggen: 'ja, maar we leven toch nu. Nee, dit is echt niet meer van deze tijd, weg ermee'. De ontkenning van het absolute gezag van God is dat.

En nogmaals, ik, en jij, en u, wij zijn daar niet immuun voor. Het kan zomaar bij ons ook binnensluipen, dat we op zo'n zelfde manier denken en praten.

Ook in 2023, en als de HEERE nog andere jaren geeft ook hierna.

Die Tien Woorden, moe'j nagaan, ze zijn intussen al meer dan 3000 jaar oud.

En nóg altijd van de allergrootste waarde.

3000. Voor de kinderen, dat is $3 \times 10 \times 10 \times 10$. Nou, dat is heel veel.

3000 jaar, dat is heel lang. Ja, maar ook nu zegt de HEERE: 'het is je ten strengste verboden om te stelen. Het is je ten stelligste geboden om de sabbat te houden.'

En Wie zegt dat -vergeet dat ook nooit, ook daar zou je een preek apart aan kunnen wijden-, Wie zegt dat?

Dat is de Redder!

"Ik ben de HEERE uw God, Die u **uit** dat slavenhuis heeft gered".

De Enige die met absoluut gezag, mag en kan spreken.

Hij is God, geen ander.

Hij is ónze God.

Het zou nog wel eens kunnen zijn, broeders en zusters, oud en jong, dat het leven als christen in Nederland gevaarlijker is dan het leven als christen in Somalië, Nigeria of Noord-Korea.

Dat is een hele heftige uitspraak. Maar dat heb ik geleerd van wijlen professor Doekes.

Toen wij studenten waren, toen kwam dominee Wurmbrand in Nederland, ook in Kampen. Dominee Wurmbrand kwam uit Roemenië. En die had tijden in de gevangenis gezeten. En die was op allerlei manieren gemarteld. Hij trok zijn shirt omhoog, en dan kon je die littekens nog zien. En wij waren, studenten in Kampen, daar allemaal toen natuurlijk bij. Wij wilden Wurmbrand horen.

Dan komen we de volgende dag op college. Helemaal nog onder de indruk. Hebben we professor Doekes. En die zegt: "mijne heren" (zo zeiden ze dat vroeger nog, wij waren niet echte heren, maar dat heette zo), "mijne heren" zegt hij, "ik wil heel graag dat jullie je er niet op verkijken, want het kan in Nederland nog wel gevaarlijker zijn dan daar. Niet gevaarlijker wat betreft dat je je leven kwijt kunnen raken. Dat gebeurt in Nederland niet vanwege je geloof. In Roemenië wel. Maar wel gevaarlijker vanwege de verleidingen. Een christen in Roemenië weet heel goed wat er op het spel staat. En waar die voor gaat als die christen is.

Maar in Nederland - d'r zijn zoveel verleidingen.

En hoeveel kinderen van God zijn al niet, vanwege die verleidingen van de satan, bij God vandaan gezeild?

Verleiding. Heel zachtjes aan. Sluipend. Eerst merk je het niet.

En daarom is het ook in Nederland, 2023, een zegen, dat God Die tóen sprak met **absoluut** gezag, nog steeds met datzelfde gezag spreekt!

En natuurlijk, de situaties zijn veranderd. Oude Testament - Nieuwe Testament.
En de Catechismus die vult die oude woorden, -die nog steeds Gods woorden zijn-, die werkt dat uit in Nieuwtestamentisch licht.
Maar het is, en het blijft, voor honderd procent **absoluut**.

Want de HEERE wil, dat wij op deze aarde vreemdelingen blijven, of vreemdelingen worden. Want dat betekent dat ons thuis in de hemel is.
En wat zou je anders willen wensen?

Hoor de komende zondagen, dat zou je eigenlijk echt vast moeten houden, probeer dat vast te houden: hoor de komende zondagen, keer op keer bij de behandeling van de Tien Woorden: de liefde van God!
Want God wil je met al Zijn macht bewaren voor het thuis raken op deze aarde. En het met deze aarde ten onder gaan.

Hij geeft al die absolute woorden, opdat jullie leven.

Absoluut. Het is misschien een wat vreemd woord.
Maar als je van die hoogspanningskabels hebt, u weet wel met die ijzeren torens zo in het veld, waar die hoogspanningskabels aan hangen.
En als daar, zeg maar 20.000-30.000 volt op staat, dan staat er geen bordje bij van, 'als je er een klein beetje aankomt, dan valt het misschien wel mee'.
Nee, dan staat daar: 'LEVENSGEVAARLIJK!'
Ook de kleinste aanraking, levensgevaarlijk.

Bij de spoorwegovergang. Het is niet een kwestie van, als je half of driekwart onder de spoorbomen doorgaat, nou, dat kan dan allemaal nog wel.
Nee, dat is STOPPEN voor de spoorbomen. Want het is levensgevaarlijk, die trein.
Want die wacht echt niet, die ramt zo over je heen.
Absoluut.

2) En dan het tweede. **God sprak al deze Woorden, ze zijn uniek!**

Binnen dat verbond, kun je de Tien Woorden noemen: de grondwet.
En de HEERE Die spreekt ze als eerste, om het zo maar te zeggen. En daarna komen al die uitwerkingen, al die andere ge- en verboden.
Maar dat is dan de uitwerking van die grondwet.

Dat is in Nederland ook zo, we hebben een grondwet. Die is niet zo groot.
Maar als je het rijtje wetten verder ziet, dat is een boekenkast vol, al die wetten.

Het is uniek zoals die Tien Woorden door de HEERE aan Zijn volk gegeven zijn. Want de HEERE Zelf, Die omringt dat geven van die Tien Woorden, met allerlei geweldige gebeurtenissen.
Exodus 19, Deuteronomium 4 en 5. Groot vuur, dat bliksemde daar over die berg, en

rond die berg, en op die berg.

Daar was wolken en donkerheid. Dat waren dus echt van die onvoorstelbaar zware onweerswolken.

Nee, het was geen onweer. De HEERE was daar.

Maar daar zou je het mee kunnen vergelijken: met zwarte wolken.

Het is zo indrukwekkend, dat het volk zegt: "dit trekken wij niet. Hier kunnen wij niet tegenaan. Alsjeblieft Mozes, zorg dat de HEERE tegen jou praat. Want het is ons te veel, wij zouden sterven!"

En dan is de HEERE ook nog zo genadig dat Hij dat doet. En dan spreekt Hij tegen Mozes, en Mozes moet het doorgeven.

De HEERE Zelf, Die heeft die Tien Woorden op twee stenen tafels, heet dat altijd, twee platte stukken steen zeg maar, een tegel, of een stuk marmer, daar heeft Hij die Woorden op gegraveerd.

Dat staat meer dan één keer in de Bijbel.

Het eigen werk van God.

Steen, aan twee kanten door de Heere Zelf beschreven.

Zo uniek.

Dat komt nooit meer voor. Hier komt dat voor, één keer.

Ja, wat zeg ik, één keer?

Nee, vanwege de zonde van het volk, als Mozes naar beneden komt. En die gooit die stenen stuk, na de zonde van het gouden stiertje. Dan is daar de goedheid van de HEERE, dat Hij nóg een keer die stenen tafelen geeft.

Twee van die stenen.

En daar wordt heel verschillend over gedacht. Wij hebben vroeger geleerd, op de eerste steen stonden vier geboden, over hoe we ons tegenover de HEERE hadden te gedragen.

Op die andere steen stonden zes geboden, hoe we ons tegenover de naaste hadden op te stellen.

Maar je kunt ook zeggen, en dat gaat inhoudelijk niet in tegen Antwoord 93, je kunt ook zeggen: op elk van die twee stenen stonden de Tien Woorden.

Op de ene steen tien. Op de andere steen tien. Een kopie.

Want dat was te doen gebruikelijk in die tijd.

Als een koning met een andere koning, als een overwinnaar met een overwonnenene, een verbond sloot, dan werd dat op stenen gegrift, twee keer. Want de overwinnaar die hield het origineel, om zo te zeggen. En de overwonnenene die kon met de kopie naar huis, want die moest elk jaar het goed lezen. Want er stond ook in wat voor verplichtingen hij had.

Hoe dat precies zit, daar komen wij waarschijnlijk nooit achter.

Nog een keer.

De HEERE Zelf, ook uniek, die heeft ervoor gezorgd dat deze Tien Woorden, door bemiddeling van engelen in handen van Mozes kwamen.

Dat staat in Handelingen 7, in Galaten 3, en in Hebreeën 2.

'Door bemiddeling van engelen.'

Ik weet niet of u daar ooit wel eens over nagedacht hebt. Maar op dat moment gebruikte de HEERE daar dus engelen voor.

Nog iets unieks.

De HEERE Zelf wilde dat déze grondwet kwam te liggen in de ark van het verbond. In het allerheiligste van de tabernakel. De troon van de HEERE. Er was dus verbondenheid tussen die Tien Woorden, en hoe de HEERE als Koning over Zijn volk regeerde.

En misschien wel het meest unieke, dat is dit: de HEERE Zelf beveelt, dat meteen na Exodus 24, de bouw van de tabernakel komt.

De HEERE Die weet wel wat voor mensen de Israëlieten zijn, en de HEERE weet ook wel wat voor mensen wij zijn.

De Heere wil in het midden van Zijn volk wonen!

De Heilige. Bij zondaren.

Is het mogelijk?

Nee.

JA. JA, dat is mogelijk! Want via de dienst van de verzoening, in de tabernakel, en later in de tempel, máákt de Heere dat mogelijk!

Want met de wet alleen, met de Tien Woorden alleen, broeders en zusters, zouden de Israëlieten, en zouden ook wij helemaal niet ver komen.

Wie is daartoe in staat?

Wie kan zich aan de Tien Woorden houden?

Blijf maar stil, want niemand kan zeggen: "dat kan ik wel".

Nee, dat kun je niet.

Maar de HEERE kent ons. En de HEERE weet, dat het inderdaad fout zal gaan.

Maar, meteen dus na die Tien Woorden is daar die tabernakel.

En die mensen die het fout doen, die kunnen telkens weer naar de HEERE toe. En dan is Hij er met Zijn genade, en Zijn vergeving, en Zijn verzoening.

En daar is in het Nieuwe Testament, dan is daar Jezus Christus.

Want, en in het Oude Testament, en vandaag de dag, wil de HEERE met Zijn wet u zégenen.

Door Zijn Geest, -dat komt aan het eind van de Tien Woorden nog een keer, en het komt in het gebed weer aan de orde, bidden om die Geest-

En dankzij de Heere Christus. Want als er één ding telkens bij elk gebod aan de orde mag komen dan is het dit: wij mensen falen, aan alle kanten gaat het mis, bij elk gebod.

MAAR onze Heiland, onze Redder, Jezus Christus, heeft elk van de Tien Woorden volmaakt gehouden. Hij was in alles volmaakt gehoorzaam.

Het is niet voor te stellen, hoe dat is en hoe dat kan. Maar het was zo.

En Zijn gehoorzaamheid wordt aan ons toegerekend.

Omdat de HEERE met Zijn volk onderweg is, naar een nieuwe aarde.

Onderweg daarheen, hoor dan, aanvaard dan, absolute en unieke Woorden.

Ze zijn zo goed voor ons.

AMEN